

Strasbūras, 2018 01 16
COM(2018) 32 final

**KOMISIJOS KOMUNIKATAS EUROPOS PARLAMENTUI, TARYBAI, EUROPOS
EKONOMIKOS IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETUI IR REGIONŲ
KOMITETUI**

**Žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinio gyvendinimas:
cheminių medžiagų, produktų ir atliekų teisės akto sąlyčio gerinimo variantai**

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2018) 20 final}

KOMISIJOS KOMUNIKATAS EUROPOS PARLAMENTUI, TARYBAI IR EUROPOS EKONOMIKOS IR SOCIALINIŲ REIKALŲ KOMITETUI IR REGIONŲ KOMITETUI

Žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinio įgyvendinimas:

cheminių medžiagų, produktų ir atliekų teisės aktų sąlyčio gerinimo variantai

(Tekstas svarbus EEE)

1. ĮVADAS

2015 m. gruodžio mėn. Europos Komisija priėmė plataus užmojo žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinį, kuriuo siekiama padėti ES verslo įmonėms ir vartotojams pereiti prie stipresnės, tvariau išteklius naudojančios ir labiau žiedinės ekonomikos.

Pasiūlyti veiksmai padėjo kurti uždarą produktų gyvavimo ciklą: plečiasi antrinis perdirbimas ir pakartotinis naudojimas, o tai naudinga tiek aplinkai, tiek ir ekonomikai. Tuo siekiama užtikrinti, kad visos žaliavos, produktai ir atliekos būtų panaudojami maksimaliai ir iš jų būtų gaunama maksimali vertė, kartu skatinant taupyti energiją ir mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį.

Antrinį perdirbimą ir pakartotinį naudojimą gali apsunkinti atliekų sudėtyje esančios tam tikros cheminės medžiagos. Kai kurios cheminės medžiagos gali tiesiog techniškai užkirsti kelią antriniam perdirbimui. Net ir nepavojinga, bet, pavyzdžiui, stipraus kvapo medžiaga kai kuriais atvejais galėtų sukliudyti naudoti perdirbtas medžiagas¹. Kitos cheminės medžiagos yra pavojingos žmonėms arba aplinkai. Jų atpažįstama vis daugiau ir joms nustatomi apribojimai arba draudimai. Tokių cheminių medžiagų gali būti produktuose, parduotuose anksčiau nei pradėta taikyti apribojimus, o jei produkto gyvavimo ciklas ilgas, draudžiamos cheminės medžiagos kartais patenka į perdirbamų atliekų srautus. Aptikti ir pašalinti tokias chemines medžiagas gali būti brangu, o tai kelia kliūčių visų pirma mažoms perdirbimo įmonėms. Visos šios įvairių tipų cheminės medžiagos šiame komunikate vadinamos susirūpinimą keliančiomis medžiagomis.

Komunikatas ir kartu skelbiamas tarnybų darbinis dokumentas parengti bendradarbiaujant už įvairias teisės aktų sritis atsakingiems ekspertams. Be to, 2017 m. balandžio 12 d. – liepos 7 d. surengtos plačios tikslinės konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais ir sulaukta daugiau kaip 100 ekspertų nuomonių.

Komunikate nagrinėjamos keturios pagrindinės nustatytosios problemos, kylančios, kai tuo pačiu metu taikomi chemines medžiagas, produktus ir atliekas reglamentuojantys teisės aktai, ir kliūtys, kurias tos problemos kelia žiedinei ekonomikai. Tuo remdamiesi, užduodame konkrečius svarbiausius klausimus dėl šių problemų sprendimo ir nurodome jau dabar Komisijos inicijuojamus veiksmus. Kartu paskelbtame tarnybų darbiniame dokumente Komisijos tarnybos nuodugniau analizuoja aptartinus teisinius ir techninius iššūkius ir nurodo, kaip tai būtų įmanoma pasiekti.

¹ Tai galėtų atsitikti, kai regeneruotas medžiagas ketinama naudoti kaip naują su maistu besiliečiančią medžiagą.

2. KO SIEKIAME?

Žiedinės ekonomikos veiksmų plane nurodyti dvejopi siektini tikslai:

- 1) sudaryti sąlygas antriniam perdirbimui ir plėsti antrinių žaliavų naudojimą mažinant nebūtiną kliūtį ir palengvinant tarpvalstybinį antrinių žaliavų vežimą tam, kad jomis būtų paprasta prekiauti per visą ES, ir
- 2) pakeisti susirūpinimą keliančias medžiagas, o kai tai neįmanoma – mažinti jų kiekį sudėtyje ir gerinti jų atsekamumą.

Šie du tikslai, kurių vienas susijęs su atliekų, o kitas – su cheminių medžiagų politika, dažnai suvokiami kaip vienas kito priešingybė: sklinda nuomonė, kad viena politikos sritis trukdo įgyvendinti kitos politikos srities tikslus.

Šio komunikato tikslas – skatinti plačias diskusijas Sąjungoje, kaip patenkinamai spręsti svarbiausias nustatytąsias cheminių medžiagų, produktų ir atliekų teisės aktų sąlyčio problemas. Sprendimuose reikia atsižvelgti į tai, kad šioje politikos srityje daug lemia specifinės, dažnai regioninės ar net vietos aplinkybės.

Ieškome sprendimų, kuriuos iš esmės remtų dalyvaujantys suinteresuotieji subjektai. Juos reiktų įgyvendinti tinkamu lygiu. Jei pasiekti geresnių rezultatų mums padėtų nacionaliniai ar vietos sprendimai, ne visoms problemoms būtinos ES lygmens pastangos.

3. KETURIOS NUSTATYTOS PROBLEMOS

Atviroje konkurencinėje ES rinkoje įmonės gamina prekes naudodamosi medžiagomis, kurias laiko tinkamiausiomis savo poreikiams. Kai atliekos sutvarkomos taip, kad būtų vėl pateiktos rinkai, tos regeneruotos medžiagos tampa tiesioginėmis pirminių žaliavų konkurentėmis. Todėl bet kurios regeneruotos medžiagos konkurencinė padėtis rinkoje stipriausia tada, kai ji naudingumu ir kokybe panašiausia į pirminę žaliavą. Tai leidžia regeneruotą medžiagą panaudoti įvairiau.

Regeneruotos medžiagos, kuriose yra susirūpinimą keliančių medžiagų, gali būti nepriimtoms, nes naudojant jas galėtų tiesiog nukentėti produkto, kurio sudėtyje yra medžiaga, įvaizdis. Be to, kai kuriais atvejais gali būti neleidžiama šių medžiagų naudoti pakartotinai, pavyzdžiui, naujų su maistu besiliečiančių medžiagų gamybai.

Siekdami, kad Sąjunga sėkmingiau didintų antrinio perdirbimo apimtį ir mažintų pirminių žaliavų naudojimą, atidžiai išnagrinėjome atliekų tvarkymui, cheminėms medžiagoms ir produktams taikomas ES taisykles ir nustatėme keturis pagrindinius probleminius tų taisyklių sąlyčio taškus.

3.1. Informacija apie susirūpinimą keliančias medžiagas atliekų sudėtyje nėra iškart prieinama atliekas tvarkantiems ir jų regeneravimą rengiantiems subjektams

Atliekas dažnai sudaro mišrūs skirtingu laiku pagaminti ir skirtingus produktų standartus atitinkantys gaminiai. Dažnai atliekas tvarkančios įmonės negauna informacijos apie išmestų gaminių, kuriuos jos tvarko, sudėtį, nes tos informacijos arba nėra, arba, jeigu ji yra, tai neprieinama tuo metu, kai gaminys tampa atlieka. Be to, per gyvavimo ciklą medžiagos taip pat gali būti papildomai užterštos.

Pavyzdys: popieriaus pramonė deda pastangas, kad jos produktai būtų saugūs ir lengvai

perdirbami. Perdirbėjai, iš popieriaus gamindami spausdintus produktus, gali pridėti rašalų ir kitų medžiagų. Galiojančios taisyklės nesudaro sąlygų popieriaus perdirbimo gamykloms gauti pakankamai informacijos apie chemines medžiagas, kurių pridėta per ankstesnius gyvavimo ciklus. Tai riboja popieriaus antrinį perdirbimą ir didina išlaidas, nes tenka atlikti papildomą kontrolę ir bandymus². Neseniai gauta žinių apie atvejus, kai maiste rasta rašalo likučių ir alyvų, patekusių į jį iš pakuočių, pagamintų iš perdirbto popieriaus ir kartono³.

Be to, valstybių narių atlikti tyrimai dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų rodo, kad informacija, kurios reikalaujama pagal ES teisę, perduodama ar padaroma prieinama atliekų apdorojimo gamykloms tik retais atvejais⁴.

3.1.1. Tikslas

Privalome užtikrinti, kad atitinkama informacija apie produktuose esančias susirūpinimą keliančias medžiagas būtų prieinama visiems tiekimo grandinės dalyviams ir galiausiai taip pat atliekų tvarkymo subjektams. Tai padės skatinti netoksinių medžiagų naudojimo ciklus ir gerins cheminių medžiagų rizikos valdymą atliekant taisymo darbus ir kitus pakartotinio naudojimo veiksmus, taip pat atliekų regeneravimo procesuose.

3.1.2. Planuojami veiksmai

Atliekame ne tik šią konsultaciją – surinksime daugiau patikimų įrodymų, nes inicijuosime reprezentatyvius sektorius aprėpiančią galimybių studiją, kaip naudojamosi skirtingomis informavimo sistemomis ir strategijomis siekiant, kad aktuali informacija būtų perduodama per visą tiekimo grandinę ir perdirbėjams. Tikimės, kad šis tyrimas bus baigtas 2019 m. pabaigoje. Be to, planuojame parengti darbinės procedūras, skirtas užtikrinti, kad importuotų produktų sudėtyje nebūtų medžiagų, kurių neleidžiama naudoti gaminant produktus Europos Sąjungoje, ir supaprastintas kancerogeninių, mutageninių arba toksiškų reprodukcijai medžiagų (CMR)⁵ naudojimo vartotojams skirtose prekėse apribojimo procedūras.

Klausimai:

Kokią papildomą naudą duotų Sąjungoje sukurta privaloma informacinė sistema, iš kurios atliekų tvarkymo ir regeneravimo veiklos vykdytojai gautų informaciją apie atliekų sudėtyje esančias susirūpinimą keliančias medžiagas?

Kaip turėtume elgtis su prekėmis, kurios importuojamos į Sąjungą?

² CEPI informacija, pateikta per tikslines konsultacijas.

³ Pvz., žr. <https://chemicalwatch.com/7210/mineral-oils-health-scare-sparks-food-packaging-debate> arba BEUC pozicijos dokumentą (žr. p. 5) <https://www.anec.eu/images/Publications/position-papers/Sustainability/ANEC-PT-2017-CEG-017.pdf>

⁴ Šaltinis: Švedijos aplinkosaugos agentūros ir Prancūzijos pateikta informacija. Tyrimai: *Goodpoint, Information on Hazardous Substances in Waste, 2016*, ir *Goodpoint, Information Transfer on Hazardous Substances, 2017*.

⁵ Medžiagos, kurios sukelia vėžį, mutacijas arba kenkia reprodukcijai.

3.2. Atliekose gali būti medžiagų, kurios naujuose produktuose nebeleidžiamos

Rinkai nuolat teikiamos naujos cheminės medžiagos, o kitos yra uždraudžiamos nustačius, kad jos kelia riziką. Šio nuolatinio proceso pasekmė – šiandien teisėtai pagamintų produktų sudėtyje gali būti medžiaga, kuri vėliau gali būti uždrausta. Kai produktas tampa atlieka ir po to regeneruojamas, draudžiama medžiaga gali ir toliau likti regeneruotos medžiagos sudėtyje. Tai vadinama anksčiau leistų, o dabar uždraustų medžiagų problema.

Pavyzdys: Anksčiau leistos, o dabar uždraustos medžiagos kelia labai įvairių problemų. Pavyzdžiui, gauta pranešimų apie perdirbto plastiko produktuose, įskaitant žaislus ir virtuvės reikmenis, rastus tam tikrus patvarius, bioakumuliuojamus ir toksiškus bromintus anitpirenus⁶. Arba kitas atvejis: tam tikrų medžiagų, kurios anksčiau minkštinimo tikslais buvo dedamos į PVC, naudojimas dabar yra reglamentuojamas, vadinasi, perdirbtas PVC, kurio sudėtyje tų medžiagų kiekiai viršija tam tikrą ribą, neturėtų būti naudojamas ar pateikiamas rinkai Europos Sąjungoje.

3.2.1. Tikslas

Turime palengvinti perdirbimą ir plėsti antrinių žaliavų naudojimą skatindami netoksinių medžiagų naudojimo ciklus. Be to, svarstydami galimus cheminių medžiagų apribojimus ir apribojimų išimtis, turime labiau atsižvelgti į poveikį antriniam perdirbimui ir pakartotiniam naudojimui ateityje.

3.2.2. Planuojami veiksmai

Anksčiau leistų, o dabar uždraustų medžiagų problema toliau kels kliūčių žiedinei ekonomikai, todėl imsime priemonių parengti specialią sprendimų priėmimo metodiką, padėsiančią pagrįsti sprendimus dėl atliekų, kurių sudėtyje yra susirūpinimą keliančių medžiagų, perdirbamumo. Šioje metodikoje bus atsižvelgta į bendrą medžiagos antrinio perdirbimo kaštų ir naudos santykį su jos šalinimo, įskaitant atliekų deginimą gaunant energiją, kaštais ir nauda. Tikimės šį darbą užbaigti iki 2019 m. vidurio.

Taip pat manome, kad reikia parengti rekomendacinį dokumentą siekiant užtikrinti, kad susirūpinimą keliančių medžiagų buvimo regeneruotų medžiagų sudėtyje problema būtų geriau sprendžiama ankstyvuose pasiūlymų valdyti susirūpinimą keliančių medžiagų riziką rengimo etapuose.

Galiausiai svarstome, ar priimti įgyvendinimo teisės aktus siekiant sudaryti sąlygas veiksmingai kontroliuoti, kaip naudojamosi galiojančia išimtimi, atleidžiančia nuo įpareigojimo registruoti regeneruotas chemines medžiagas pagal REACH.

Klausimai:

Kaip suderinti du dalykus – perdirbti atliekas, nes tai yra svarbus išteklius, ir kartu užtikrinti, kad atliekos, kurių sudėtyje yra susirūpinimą keliančių medžiagų, būtų regeneruotos tik į tas medžiagas, kurias galima naudoti saugiai?

Ar turėtume leisti, kad perdirbtose medžiagose būtų cheminių medžiagų, kurios nebeleidžiamos pirminėse žaliavose? Jei taip, kokiomis sąlygomis?

⁶ Žr. EEB ir BEUC nuomonėse pateiktas nuorodas į keletą tyrimų. Pvz., žr. p. 4

<http://eeb.org/publications/81/circular-economy/33789/pops-in-the-circular-economy.pdf>

3.3. ES taisyklės dėl atliekų nebelaikymo atliekomis nėra iki galo suderintos, todėl trūksta aiškumo, kaip atliekos tampa naujomis medžiagomis ir produktais

Mūsų taisyklės, teismų praktika ir metų metus kaupia patirtis parodo, kada gaminyje jau nebe gaminyje ir tapo atlieka. Kai jis tampa atlieka, taikomi atliekų teisės aktai. Siekdamas apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, ES priėmė griežtas atliekų taisykles. Žiedinėje ekonomikoje medžiagos atliekomis turėtų būti tik laikinai, nes siekiama jas regeneruoti, grąžinti į ekonomiką ir jomis pakeisti pirmines žaliavas. Todėl daugeliu atvejų antrinio perdirbimo būdu gautos medžiagos nebeturėtų būti laikomos atliekomis.

Tam, kad atliekos nebūtų atliekomis, jos turi atitikti vadinamuosius nebelaikymo atliekomis kriterijus. Kai kuriems atliekų srautams tokie kriterijai nustatyti ES arba nacionaliniu lygmeniu. Tačiau trūksta informacijos, kokia tų taisyklių taikymo sritis ir kaip jos taikomos. Dėl atliekų srautų, regeneravimo procesų ir regeneruotų medžiagų kompleksiskumo nustatyti visam atliekų srautui taikomus atliekų nebelaikymo atliekomis kriterijus nėra lengva. Todėl daugeliu regeneruotų medžiagų prekiaujama ir naudojama neturint nebelaikymo atliekomis kriterijų, taigi neaiškiomis teisinėmis aplinkybėmis ir neskaidriai.

Pavyzdys: per tikslines konsultacijas metalų ir elektros pramonės atstovai pranešė, kad jiems sunku nustatyti, ar medžiagų, tokių kaip akmens anglių pelenai, vario šlakai ir feromolibdeno šlakai, statusas yra atliekos ar produktas. Valstybėse narėse taikomi skirtingi kriterijai; jie skiriasi netgi nelygu regionais. Dėl to kyla problemų tas medžiagas pervežant iš vienos valstybės narės į kitą ir kartais tampa neįmanoma iš tų medžiagų (kai kurios iš jų yra atliekos, kurių kasmet susidaro milijonai tonų⁷) išgauti naudingų išteklių.

Valdžios institucijoms sunkumų kelia ir netikrumas dėl to, ar medžiaga laikytina atliekomis ar produktu: joms dažnai keblu apsispręsti, kuriuos teisės aktus taikyti – atliekų ar produktų. Taip atsitinka, pavyzdžiui, sprendžiant, ar perdirbtas PVC, kurio sudėtyje yra DEHP, vis dar turėtų būti laikomas atliekomis, ar su juo reikėtų elgtis kaip su produktu.

3.3.1. Tikslas

Turime sudaryti sąlygas darniau aiškinti ir įgyvendinti atliekų nebelaikymo atliekomis taisykles visoje ES, kad Europos Sąjungoje būtų dar paprasčiau naudoti regeneruotas medžiagas.

3.3.2. Planuojami veiksmai

Komisija padės glaudžiau bendradarbiauti veikiantiems cheminių medžiagų ir atliekų tvarkymo ekspertų tinklams ir parengs internetinį žinyną, kuriame bus pateikti visi nacionaliniu ir ES lygmeniu patvirtinti atliekų nebelaikymo atliekomis ir šalutinių produktų kriterijai. Ji taip pat inicijuos tyrimą, kad geriau suvoktų, kokią praktiką taiko valstybės narės, įgyvendindamos nuostatas dėl atliekų nebelaikymo atliekomis ir pagal jas atlikdamos patikras, ir taip pasirengtų priimti galimas gaires.

⁷ Žr. *Eurometaux* <https://www.eurometaux.eu/media/1634/eurometaux-response-chemicals-products-waste-interface-stakeholder-c.pdf> ir *Eurelectric* http://www.eurelectric.org/media/340047/eurelectric-interface_consultation-final_07072017-2017-2430-0001-01-e.pdf.

Klausimas

Kurių atliekų srautams taikytinas atliekų nebelaikymo atliekomis taisyklės turėtume stengtis suderinti ir kaip tai turėtume tai padaryti?

3.4. Taisyklės, leidžiančios nuspręsti, kurios atliekos ir cheminės medžiagos yra pavojingos, nėra gerai suderintos, todėl kyla kliūčių naudoti daugiau antrinių žaliavų

Pavojingų cheminių medžiagų gamyba ir naudojimas reglamentuojami griežtomis ES taisyklėmis, priimtomis siekiant išvengti žalos darbuotojams⁸, piliečiams ir aplinkai. Kai nustatoma, kad cheminė medžiaga yra pavojinga, ji klasifikuojama kaip pavojinga, ir tada veiklos vykdytojai įgyja aiškias pareigas užtikrinti saugų jų naudojimą.

Panašiai ir atliekų tvarkymas reglamentuojamas ES taisyklėmis, priimtomis siekiant tų pačių tikslų – kad pavojingos atliekos būtų tvarkomos nekenkiant aplinkai ar žmonių sveikatai. Tačiau abu taisyklių visetai nėra iki galo vienas su kitu suderinti. Esame susidūrę su situacijomis, kai ta pati medžiaga, kurios sudėtyje yra pavojingų medžiagų, gali būti laikoma pavojinga arba nepavojinga priklausomai nuo to, ar tai atlieka ar produktas. Dėl šio neatitikimo negalima daryti prielaidos, kad iš medžiagų, kurios regeneravus nepavojingas atliekas sugrąžinamos į ekonomiką, tikrai bus pagaminti nepavojingai produktai.

Tai, kaip atliekų klasifikavimo taisyklės įgyvendinamos ir užtikrinamas jų vykdymas, turi didelės įtakos pasirinkimams, kaip ateityje bus tvarkomos atliekos, pavyzdžiui, surinkimo galimybėms ir jo ekonominiam perspektyvumui, antrinio perdirbimo metodui ar pasirinkimui tarp antrinio perdirbimo ir šalinimo. Toks neatitikimas gali daryti poveikį antrinių žaliavų naudojimo mastui.

Pavyzdys: švinas yra skirtingai klasifikuojamas priklausomai nuo to, ar jo statusas – atlieka, ar produktas. Švino atliekos, susidaranti vykstant statybos ar griovimo darbus, Europos atliekų sąraše nurodytos kaip nepavojingos atliekos. Kaip produktas, švinas priskiriamas pavojingoms cheminėms medžiagoms pagal ES teisės aktus dėl cheminių medžiagų klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo (CLP reglamentas), nes daro žalingą poveikį reprodukcijai.

Kitas pavyzdys yra lankstaus PVC atliekos, kurių sudėtyje yra tam tikrų priedų, ir dažnai atliekų tvarkymo subjektai šias atliekas (klaidingai) priskiria nepavojingoms, nors iš jų gautas regeneruotas produktas pagal CLP reglamentą būtų priskirtas pavojingiems cheminių medžiagų mišiniams.

3.4.1. Tikslas

Privalome užtikrinti didesnę cheminių medžiagų ir atliekų klasifikacijos taisyklių derėjimą.

3.4.2. Planuojami veiksmai

Netrukus paskelbsime rekomendacinį dokumentą dėl atliekų klasifikacijos, kad atliekų tvarkymo veiklos vykdytojams ir kompetentingoms institucijoms padėtų laikytis bendro požiūrio į atliekų apibūdinimą ir klasifikaciją. Taip pat skatinsime keistis geriausiomis

⁸ Direktyva 89/391/EEB dėl priemonių darbuotojų saugai ir sveikatos apsaugai darbe gerinti nustatymo; Direktyva 98/24/EB dėl darbuotojų saugos ir sveikatos apsaugos nuo rizikos, susijusios su cheminiais veiksniais darbe; Direktyva 2004/37/EB dėl darbuotojų apsaugos nuo rizikos, susijusios su kancerogenų arba mutagenų poveikiu darbe.

praktikomis, susijusiomis su bandymo metodais, kuriais įvertinama, ar medžiagos turi pavojingą savybę HP 14 (ekotoksiškumas), siekdami galimo tų praktikų suderinimo.

Klausimas

Ar turėtume labiau suderinti pavojingumo klasifikacijos taisykles, kad atliekos būtų laikomos pavojingomis pagal tas pačias taisykles kaip ir produktai?

4. IŠVADOS IR TOLESNI VEIKSMAI

Šios keturios problemos sudaro didelių kliūčių žiedinei ekonomikai. Gautos nuomonės aiškiai rodo, kad praktinis taikymas vietoje kelia iššūkių, nes nepakanka išteklių bei žinių ir stinga įvairių subjektų koordinavimo vietos, nacionaliniu ir ES lygmenimis.

Mūsų analizė taip pat rodo, kad esama teisinių problemų. Tolesnės perspektyvos uždaviniu turi būti visiškas atliekų ir cheminių medžiagų politiką įgyvendinančių teisės aktų tarpusavio derėjimas. Tai padės pasiekti tikslą – kad medžiagos būtų saugios, atitinkančios paskirtį ir suprojektuotos taip, kad būtų patvarios, tinkamos perdirbti ir darytų mažą poveikį aplinkai. Gaminiai turėtų būti projektuojami, gaminami, parduodami ir perdirbami naudojant kuo mažiau susirūpinimą keliančių medžiagų, kad juos būtų lengviau pakartotinai naudoti gaunant iš medžiagų didžiausią naudą ekonomikai ir visuomenei ir kartu užtikrinant aukšto lygio žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugą.

Tarnybų darbiname dokumente pateiktos politikos galimybės susijusios ir su artimiausio laiko problemomis, ir su tomis, kurias galima išspręsti tik per tam tikrą laiką. Dokumente pateikiama keletas kiekvienos problemos sprendimo galimybių ir kviečiama apsvarstyti, koks kompromisas tarp bendros ilgalaikės naudos, gaunamos iš žiedinio šių medžiagų naudojimo, ir bendrų ilgalaikių sveikatos ir aplinkos klausimų, susijusių su tos medžiagos sudėtyje esančiomis medžiagomis, yra tinkamiausias.

Europos Sąjungoje reikia ištiesinti kelius į žiedinę ekonomiką. Turime keletą priemonių, kuriomis galima sumažinti kai kurias trintis, tačiau mums reikia daugiau faktų ir argumentų iš visos ES, kad aiškiai suvoktume, kaip geriausiai spręsti kai kurias platesnio pobūdžio problemas.

Raginame Europos Parlamentą, Tarybą, Regionų komitetą ir suinteresuotuosius subjektus įsitraukti į diskusiją ir suformuluoti pozicijas dėl nustatytųjų problemų, kad galėtume apibrėžti tolesnį kelią link iš tikrųjų žiedinės ekonomikos.

Siekiame, kad iki šios Komisijos kadencijos pabaigos 2019 m. pažadėtieji veiksmai būtų jau įsibėgėję ir grindžiami tvirtais įrodymais. Taigi nauji mūsų inicijuojami tyrimai ir konsultacijos, kuriose visi suinteresuotieji subjektai dabar kviečiami dalyvauti, padės mums tęsti darbą.